

Interview over Samen beslissen en passende zorg

Deze maand gaan we in gesprek met Miryam Elbagoury en Safae El Hamdaoui. Zij lopen stage bij woonvoorziening Nieuweweg van Ons Tweede Thuis in Hoofddorp en nemen via het project Samen beslissen en passende zorg deel aan de Leerwerkplaats. Beiden volgen de opleiding Maatschappelijke Zorg (Persoonlijk Begeleider) en zitten in hun tweede jaar.

Ruimte

We zitten in de gezamenlijke ruimte van de woonvoorziening - de plek waar bewoners samenkomen om te praten, een kop koffie of thee te drinken en even bij te kletsen. Het is een ruimte die bijna elke dag openstaat voor iedereen. Alleen op woensdag in de oneven week is het anders.

Dan is deze plek gereserveerd voor de bewoners onder de dertig jaar. Zij komen hier samen met één begeleider. Die keuze hebben ze zelf gemaakt. In overleg is afgesproken dat er op die middag één begeleider aanwezig is, niet meer, niet minder. Zo houden ze de sfeer informeel en vertrouwd.

Activiteiten

We zitten hier ook voor het project Samen beslissen. In de Leerwerkplaats onderzoeken we wat bewoners nodig hebben om echt mee te kunnen beslissen over hun leven. Daarvoor testen we verschillende hulpmiddelen.

Soms is dat een vragenlijst over mijn positieve gezondheid, die je samen bespreekt. Soms een levensboek, waarin bewoners zelf vastleggen wat voor hen belangrijk is – van foto's tot herinneringen aan familie of vakanties.

Wat beter werkt? Dat verschilt per persoon. Vlak voor dit gesprek spraken we met ervaringsdeskundigen: de één werd enthousiast van het levensboek, de ander juist niet. Er is dus geen standaardaanpak. Je moet altijd eerst vragen wat bij iemand past.

Doelen

Het doel van de verschillende hulpmiddelen is de bewoner beter te leren kennen zodat je beter kan inspelen op hoe de bewoner met bepaalde dingen omgaat of hoe de bewoner reageert. Stel je krijgt een nieuwe collega erbij dan zou die bijvoorbeeld in het levensboek van de bewoner kunnen kijken. Het is een mooi middel om op een

laagdrempelige manier met de bewoners in gesprek te gaan over diens herinneringen en eventuele wensen.

Waarom is samen beslissen eigenlijk belangrijk? De mening van de bewoner is heel belangrijk. Je gaat iets niet doen als de bewoner het niet leuk vindt of het niet wil. Als de bewoner met een voorstel komt dan telt dat voorstel gewoon mee. We kijken of er dan een mogelijkheid is.

Zo hebben we ook bijvoorbeeld samen een nieuwjaarsborrel-vergadering gehouden. We hebben flyers gemaakt zodat je kon komen als je dat graag wilde. Tijdens deze vergadering zeiden bewoners dat ze iets wilden eten tijdens de nieuwjaarsborrel. Als je dan vraagt wat voor eten dan steekt eenieder zijn vinger op. De een wil dit en de ander wil weer iets anders. Dan gaan we samen communiceren en dan komen we er wel uit.

Soms is het ook moeilijk. Het vraagt ook veel tijd. Dat levensboek is er ook niet in een keer. Dat gaat stap voor stap, op het tempo van de bewoner. Er is geen deadline.

Krachten

Je bespreekt de hulpmiddelen ook met collega's. Je vraag om hun mening: "Hoe zie jij dit?" Als iemand een andere mening heeft dan bespreek je het ook weer in de groep.

Het is een vaste groep die hier zit: de locatiemanager, twee praktijkopleiders, twee docenten en twee studenten. We beginnen steeds om half twee en dan verzamelen we in deze ruimte. Dan gaan we gewoon alles bespreken. Ieder krijgt een beurt om te vertellen wat hij of zij heeft gedaan. We spreken af wie welk onderdeel gaat onderzoeken. En als ik dan een stap doe dan weet ik dat ik dat de volgende week ga presenteren en uitleggen hoe ik wat heb onderzocht. Dan luisteren we aandachtig naar elkaar en geven we onze mening. En dat schrijf je dan op. Zodat we eind juni kijken wat de bewoners echt helpt. Binnen de groep doet iedereen in principe hetzelfde.

Zo heb ik de vragenlijst over 'mijn positieve gezondheid' onderzocht. Er zijn eigenlijk vier vragenlijsten namelijk een voor volwassenen, een voor jongeren, een voor kinderen en een in eenvoudige taal. Ik heb het eerst zelf online geprobeerd dus nog niet met een bewoner. Dus we oefenen eerst zelf en dan proberen we het met een cliënt.

Leren en ontwikkelen

Miryam Elbagoury aan het woord: Ik leer hier veel. Ik leer hoe belangrijk het is om te weten wat de cliënt ervan vindt en hoe je dat met bepaalde hulpmiddelen kunt doen. Het brengt me ook op ideeën.

Toen we net begonnen met de stage, was het echt heel veel, te veel. We vonden het veel te druk en we begrepen het niet. We wisten eigenlijk niet wat het doel was. Ze legden het wel uit en na een paar keer begrepen we het wel en deden we ook echt mee.

Wat ik zo mooi vind, is dat de andere leden van de groep ook echt meedenken. Ik had aangegeven dat het een beetje te veel was in het begin omdat ik nog net beginnend was. Er werd toen wel rekening gehouden met de stagiaires: "Oké we proberen het op een rustig tempo."

En het is ook handig voor schoolopdrachten. Je doet eigenlijk samen een onderzoek en je komt elke twee weken bij elkaar. Dus je leert ook onderzoeken. En dat heb je nodig in het werk want dan weet je ook hoe je bewoners kunt behandelen door het hen te vragen.

In deze ruimte zijn we gewoon allen één. Er is geen hiërarchie. En dat laat je ook de cliënten voelen. We zijn gewoon allen één. Dan vinden we ook hun mening belangrijk. We zijn niet beter dan zij.